

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructæ

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

867. An, & qualiter compelle quis possit ad permutandum independenter ab eo, quod ipse de hoc antecederter tractârit, seque obstrinxerit fide datâ ad permutandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

conceduntur collatoribus ordinariis sex menses; quod falsum esse, ait Garc. *loc. cit. n. 4.* & ex eo Chok. *loc. cit.* cum textus ille non habeat locum in collatione necessaria, qualis est illa, quæ conferuntur beneficia permutata; sed in habente liberam potestatem conferendi, ut Selva *loc. cit.* ait quoque Azor, posse Ordinarium superiorem inferiori Ordinario, apud quem beneficia permutantur, præcipere, ut intra certum tempus totam permutacionem expediat, sin minus, ipse eam perficiet. Verum tamen

2. Respondeo secundò: Hodie dum tempus illud determinatum à Gregorio XIII. in Constitutione ejus 87. de publicatione resignat. quæ hodie viget, ubi statuit Papa, quòd resignacione beneficiorum etiam ex causa permutacionis factæ in manibus Ordinariorum, & aliorum inferiorum Papæ infra mensem debeant admitti vel rejici, & provisio, si per eos faciendâ, fieri, & provisus intra tres menses à die factæ provisionis illam publicet, & possessionem beneficii capiat, alioqui nulla sit provisio, & beneficium vacare censetur eo ipso, ejusque dispositio ad Sedem Apostolicam devoluta existat. Garc. *cit. p. 11 c. 3. n. 275.* de quo vide dicta suprâ, ubi de publicatione resignacionis. Quòd si tamen habens conferre beneficia ex causa permutacionis resignata sit in hoc negligens, & differat, vel etiam recuset id facere, recurrendum esse ad Superiorem, nempe Metropolitanum, vel Legatum Apostolicum, qui ei ad hoc tempus præfigat, quo elapso ipse supplebit, vel compellendo, vel conferendo seu instituendo. Garc. *cit. p. 10 c. 4. n. 5.* & ex eo Chok. *loc. cit.* quamvis, ut *ibidem n. 6.* Garcias, teneat Bellamèra, de permut. p. 5. q. 1. elapso illo tempore præfixo à Superiore ad conferenda beneficia permutata, non devolvi ad illum Superiorem potestatem conferendi, quia hoc jure cautum non reperitur, sed permutantes ad sua beneficia redire posse.

Questio 866. An, & qualiter permutatio fieri possit per Procuratorem?

1. Respondeo, præter dicta suprâ integros, de resignacione per Procuratorem, quæ revidenda, & huc applicanda. Primò posse permutacionem fieri per Procuratorem non secus ac resignacionem puram, vel in favorem. Azor. p. 2. l. 7. c. 29. q. 2. 4. cum communi.

2. Secundò: Posse constitui unum eundemque Procuratorem ab utroque compermutantium. Chok. de permut. p. 3. c. 2. Azor. *loc. cit.* citans Ægid. Bellam. de permut. p. 8. q. 1. Gamb. p. 2. n. 142. & Federic. de Senis. q. 3. quorum sententiam dicit communi consensu receptam. Quod si tamen postea de permutacione lis inter permutantes oriretur, unus idemque Procurator ad litem utriusque deservire non possit, juxta l. licet. §. si plures. ff. de Procur. qui textus loquitur de Procuratoribus in Judiciis contentiosis, in quibus, cum ab una tantum parte stare possit æquitas, unus idemque Procurator utriusque parti deservire nequit. Chok. *loc. cit.*

3. Tertio: Non sufficit Procurator constitutus generatim ad omnia negotia & causas agendas, sed requiritur speciale mandatum ad beneficium causâ permutacionis resignandum. Chok. p. 3. c. 23. n. 1. & 2. Azor *loc. cit.* quamvis Chok. *loc. cit. n. 3.* addat, videri subsistere constitutionem Procuratoris ad recipiendum, & acceptandum, ac permutandum beneficia in posterum obtinenda, quod negat A-

zor *loc. cit.* §. quares. ubi: minime constitui potest Procurator ad permutandum beneficium nondum obtentum, sed obtinendum; quia nemo potest permutare nisi rem suam: & eadem ratione non potest constitui Procuratorem ad beneficium recipiendum, & permutandum.

4. Quarto: Procurator constitutus ad permutandum, si prius anno elapso à constitutione sui permutet, videtur non valere permutacio, eò quòd intra tantum tempus voluntas Principalis præsumatur mutata, argumento l. peregrin. ff. de acquirenda possess. Chok. p. 3. c. 25. n. 1. qui etiam addit, quòd, etsi Camera Apostolica ejusmodi Procuratorem post annum ad resignandum admittat, secus ac facere consuevit Cancellaria, provisio tamen obtenta à Papa, hoc suppresso, quòd mandatum erat superannale, subrepticia sit, & ipso jure nulla; eò quòd hoc non suppresso, Papa non tam facile admittit, & hoc sufficit ad subreptionem, ut Autor Analyt. comment. n. 401. ad reg. de public.

5. Quintò: Procurator constitutus ad permutandum coram Papa non potest permutare coram Ordinario. Chok. *cit. q. 25. n. 2.*

6. Sextò: Procurator ad permutandum potest esse laicus. Chok. p. 3. c. 27. n. 3.

7. Denique beneficium vacat in locò, ubi Procurator permutat; non verò, in quo Principalis constituit, aut commoratur. Azor. *cit. q. 24.* & ex eo Chok. p. 3. c. 26. citans insuper Rebuff. in pr. tit. de Procur. ad resign. n. 28. Gamb. ad c. licet. de rer. permut. in 6. n. 146. Gemin. ad c. licet. Ecclesiarum. de deprab. in 6. n. 7. & c.

Questio 867. An, & qualiter compelli quis possit ad permutandum independenter ab eo, quòd ipse de hoc antecederet tractavit, & seque obstrinxerit fide data ad permutandum?

Respondeo: Potest quis etiam invitus ac contradicens auctoritate Episcopi compelli ad permutandum suum beneficium, ubi id Ecclesie necessitas postulat, puta, quia in sua Ecclesia non proficit ob scandalum, persecutionem simili, & ve causam, aut aliter inutilis est. Azor. p. 2. l. 7. c. 30. q. 5. qui tamen id ipsum limitat, ita ut non sufficiat ad hanc compulsionem, quòd unus eorum sit magis utilis Ecclesie quam alter, sed requiratur, ut unus sit inutilis, alter utilis. Distinguit verò Ventrigl. To. 2. annot. 4. §. 2. n. 47. ut procedat, si necessitati Ecclesie subveniri nequeat, dando tali inutili beneficio Coadjutorem; tunc enim ait, compelli eum posse ad permutandum, etiam si dicta necessitas Ecclesie proveniat absque ejus culpa, eò quòd prævaleat tunc utilitas publica. citatque pro hoc Abb. in c. questum. de rer. permut. Federic. de permut. q. 26. n. 41. & 42. Mant. de tacit. & ambig. contrab. To. 2. l. 25. tit. 7. n. 16. 17. & 29. Secus verò fit, si subveniri possit dictæ necessitati, dando illi Coadjutorem; cum etiam ægrotus, qui deservire non potest, non sit cogendus ad resignandum. Quod tamen intelligendum citra suam culpam est inutilis Ecclesie beneficiatus ille, ut contingit in infirmo. Dum enim ob commissum crimen, aut scandalosam vitam nil proficit, aut dilapidator est bonorum Ecclesie, opus non est datione Coadjutoris, etsi per eum subveniri posset Ecclesie; sed potest compelli ad permutandum.